

EEN ANTIVERHAAL

Thema's: Dagelijks leven

Locatie: Amsterdam, Nederland

Door: Isa van Dam

Dit verhaal is van Loesje (1934). Zij groeide op in Amsterdam Zuid. Ze wist niet zo goed of haar verhalen wel bruikbaar zouden zijn voor een voorstelling over de oorlog, omdat ze het ondanks alles ook een leuke tijd vond. Vooral omdat ze haar ouders kon helpen. Loesje dacht dat kinderen daar tegenwoordig minder vaak de kans voor krijgen. Ze heeft ook wel nare dingen meegemaakt, zei ze, maar die had ze al zo vaak verteld. Daar wilde ze het eigenlijk niet meer over hebben. Ben je benieuwd naar de muziek waar in deze scène over wordt verteld? Ga dan naar https://www.youtube.com/watch?v=ntyUzfqqEWM&ab_channel=fransiscusb.

PERSONAGES VERTELLER 1
 VERTELLER 2

VERTELLER 1 staat op een stoel, VERTELLER 2 zit erbij, op het randje van de stoel

VERTELLER 1 Hoe vertel je een oorlog?

VERTELLER 2 Misschien wel met een antiverhaal
 Want ik vond de oorlog leuk
 Ja,
 ik heb ook familie die is weggehaald en die nooit meer terugkwam
 Maar dat verhaal wil ik hier niet vertellen
 Een soort antiverhaal dus
 – ik weet niet of je er iets aan hebt

VERTELLER 1 Toen de oorlog begon, vond ik dat geloof ik niet heel erg
 Mijn vader was Joods, dus die mocht niet meer werken
 Daarom was hij heel veel thuis, bij ons
 En we kregen de hele tijd bezoek van ooms en tantes
 Iedereen kwam bij ons over de vloer
 Dan zat ik onder de tafel en luisterde ik naar het gepraat
 Ik voelde me nergens zo veilig als daar

VERTELLER 2 Er was ook opeens een baby, waar mijn moeder voor zorgde
 Ik vond dat heel leuk, maar ik mocht het tegen niemand zeggen

Dus dat deed ik niet
Want daarmee kon ik mijn ouders helpen
En dat is zoiets geweldigs als kind: je ouders kunnen helpen
Dat hebben kinderen vandaag de dag niet meer
Dat je op die manier kunt bijdragen aan je gezin

VERTELLER 1 Want er moest natuurlijk een hoop gebeuren
Kooitjes breken bijvoorbeeld
Voor het blik in de woonkamer dat wij als kachel gebruikten
Dat deden we met alle kinderen buiten
Naast elkaar op het binnenpleintje

VERTELLER 1 zingt een oud kinderliedje, over het beginnen van de lente

VERTELLER 1 *(zingt)* Zo breekt uit alle twijgjes
Het frisse, jonge groen
De leeuweriken stijgen
De hemel tegemoet
Kun je nog zingen?
Zing dan mee!

VERTELLER 1 herhaalt het liedje een paar keer; eerst zachtjes, dan wat harder. Na de laatste keer "Zing dan mee!" is het even stil

VERTELLER 2 Ik heb er wel een hoop aan overgehouden, aan die tijd
Daar kom je natuurlijk veel later pas achter

Stilte

VERTELLER 1 Ik heb geloof ik geleerd om nooit volwassen te worden
Want dan werd je weggehaald

VERTELLER 2 Ik ben geloof ik mijn hele leven onder die tafel blijven zitten

In mei 2019 speelde de voorstelling 'Nu, dat wat er was' in Amsterdam (regie: Isa van Dam en Femke Heskes – productiehuis: CC Amstel). Een voorstelling over de invloed van het toen in het nu.